

PÅ KIRKEVANGEN

- et blad for kirke og bygd i Snertingdal

Nr. 3

Sommeren 2012

24. årgang

Biri Snertingdal kantori avsluttet vårsemestret med tur til Wales i Storbritannia. Etter konserten de var med på ble de invitert på litt "forfriskninger" i lokalet St Donuts Chorale benytter til sine korøvelser. Dette bildet av Biri Snertingdal kantori er tatt på trappa utafør dette lokale. På konserten fikk de ikke bare applaus for sangene de framførte, men også for sine fine bunader.

Les mer om turen på side 8-10

Foto: Melvin Engen

**Avskjed for
Terje Hansen**

side 3 og 15

**Avskjed med
Knut Sønstegaard**

side 5

Andakt

side 7

DEN NORSKE KIRKE
Snertingdal Sokn

**SNERTINGDAL MENIGHETS-
KONTOR** er felles kontor for

Prest og menighetsråd.

MENIGHETSKONTORETS

BESØKS-ADRESSE: Seegård krk,
Seegårdsvegen 106
Tlf. 61 13 35 70

POSTADRESSE: Kirkekontoret,

Strandgt. 13A, 2815 Gjøvik

Telefon: 61 14 64 80

Telefax: 61 14 64 81

KONTORTIDER:

Gjøvik kirkekontor:

Åpent mandag - fredag

kl. 09.00 - 14.00.

Prest: Torsdag fra kl. 10.00 – 12.00

Diakon: Tlf. 408 27 011.

Mandag er fridag for prestene.

ANSATTE I MENIGHETEN:

Hansen, Terje..... 61 13 06 90

Sokneprest

terje.hansen@gjovik.kirken.no

Nygård, Laila

Menighetssekretær

laila.nygaard@gjovik.kirken.no

Skard, John Olav..... 408 27 011

Diakon

johnolav.skard@gjovik.kirken.no

Schiager, Inger

Kantor

inger.schiager@gjovik.kirken.no

Skundberg, Turid L 61 18 31 51

Menighetsrådsleder

Myrlid, Arne 984 43759

Kirketjener

PÅ KIRKEVANGEN

• et blad for kirke og bygd i Snertingdal

Utgiver: Snertingdal Menighetsråd

ANSV. REDAKTØR: Bernt Nygård

berntny@online.no

REDAKSJONSKOMITE: Terje A. Hansen,

Magnar Sjevelås, Elisabeth Kruse og

Turid L. Skundberg.

BANKKONTO: 2010 27 02175

Bladet sendes alle husstander i Snertingdal

Bladpenger kr 150. (men alle beløp mot-

tas med takk). Utensoksboende kan

abonnere på bladet for kr.200,-.

Trykk: Land Trykkeri, Dokka.

I fokus nå

Mange har fått med seg at Grunnloven ble endret 21. mai. Men ikke alle vet at kirken har vært og er en viktig pådriver i prosessen. Og nå er stat og kirke på rett vei – hver sin vei.

Likandes likebehandling

Med ny tekst i Grunnlovens §§ 2 og 16 er ikke lenger den evangelisk-lutherske religion statens offentlige religion, og tros- og livssynssamfunn skal behandles likt. Loven slår fast at Den norske kirke ikke lenger er en statskirke, men en folkekirke. Og verdigrunnlaget skal være vår kristne og humanistiske arv.

Noen tror at å miste privilegier som statskirke er uønsket, men Den norske kirkes ledelse har jobbet i mange år for løsere bånd mellom stat og kirke.

Lurer du på noe?

Svein Arne Lindø er Kirkerådets valgte leder. Han svarer under på spørsmål om hva grunnlovsendringen innebærer for kirken og staten.

Hvorfor er kirkens ledelse tilhengere av endringen?

Samfunnet består av ulike mennesker, som i stadig større grad har ulike religiøse ståsted. Det er ikke naturlig at staten skal favorisere en tro. En stat kan dessuten ikke være troende, men det kan og skal en kirke, og det er kirken som skal stå folket nær i troen. Kirken får med endringen utnevne egne proster og biskoper, og det er på høy tid at et trossamfunn får velge sine egne, religiøse ledere. Så Den norske kirke ønsker endringene velkommen, og er glad for at alle partiene på Stortinget har kunnet stille seg bak.

Hva skjer med helligdagene?

Det vil ikke bli noen endring i helligdagene vi feirer i dag. De er både religiøst og kulturelt godt forankret i det norske samfunnet.

Hva skjer med finansieringen av Den norske kirke?

Både politikere og kirkeledelse er interessert i å fortsette dagens ordning, der Den norske kirke er finansiert over statsbudsjettet og den enkelte kommune. Det er altså ikke aktuelt å innføre kirkeskatt slik de har i Sverige. Jeg tror likevel at vi må være klar over at vi i framtidens kirke nok må ta et større privat ansvar for å dekke utgifter til den lokale menighets arbeid. I dag er dette noe mange allerede gjør når det gjelder misjon og enkelte ansettelser, men jeg tror altså at dette blir viktig også på andre felt. Selv om stat og kommune fortsatt skal finansiere mesteparten av driften, må vi nok ta mer økonomisk

ansvar for egen menighet, slik man i større grad gjør i andre tros- og livssynssamfunn.

Må man melde seg inn i kirken på nytt?

Nei, er man døpt og ikke har meldt seg ut, står man som medlem i Den norske kirke.

Er egentlig forandringen så stor?

Dette er ikke noe definitivt skille mellom stat og kirke. Prester, proster, biskoper, ansatte sentralt og på bispedømmekontorene vil fortsatt være lønnet av staten, og Den norske kirke skal forbli landets folkekirke. Men kirkens egne organer skal altså få utnevne proster og biskoper.

Endringene tydeliggjør Den norske kirke som trossamfunn og dette er prinsipielt viktig. Lovteksten tydeliggjør at også Den norske kirke må behandles av staten ut fra prinsippet om tros- og livssynsfrihet, i likhet med øvrige tros- og livssynssamfunn. Så lovendringen er utvilsomt av størst betydning for staten, og ikke for kirken, som i all hovedsak er den samme.

Vil menighetene oppleve at kirken er annerledes?

Vi tror at menighetene vil bli mer engasjert i en kirke som i større grad styrer seg selv. Jo mer aktiv man er i kirken, jo mer får man være med og prege den. Den nye folkekirken vil komme nærere folket, men fjernere fra staten, men dette engasjementet kan nok merkes vel så godt gjennom involvering i ny gudstjenesteordning.

Noen er redde for at de nye lovtekstene betyr en avkristning av Norge?

Endringene i Grunnloven påvirker relasjonen mellom kirke og stat, men disse endringene har ikke noe med en eventuell «avkristning» av Norge å gjøre. Den nye § 16 viser en stat som vil behandle den tidligere statskirken som det trossamfunnet den alltid har vært. Slik jeg ser det, er Norges kristne forankring minst like sterk med den nye formuleringen av § 2 i Grunnloven, som med den tidligere formuleringen. Det er andre forhold som avgjør kristendommens fremtid i Norge. Jeg tror for eksempel søndagsskole og gode konfirmantlærere betyr mer for kristendommens posisjon og innflytelse i det norske samfunnet enn lovformuleringer.

Oppslagstavla

Contrykveld

Seegård kirke Fredag 17.8.
kl 19.00. Bevertning.
Alle er velkommen

Hjemmets venner

takker hjertelig for minnegave i forbindelse med Ingrid Stensvold's begravelse.

Vi vil også rette en stor takk til "Dansegruppa Snertomkring" som ga hele beholdningen på kr. 10.015,- til Hjemmets Venner da de avviklet virksomheten sin i vinter.

Olav Ringsrud, leder

Hjertelig takk

Menighetsrådet ønsker å rette en takk til Snertingdal Sanitetsforening for godt samarbeid og servering av kaffe på Diakoniens dag i Seegård kirke 10. juni 2012.

Turid L. Skundberg

Formiddagstreff Seegård kirke

Formiddagstreffene i Kirkestua i Seegård kirke starter opp igjen mandag 27. august kl. 11.30 og fortsetter mandag 24. september og mandag 29. oktober. Alle er hjertelig velkmmem.

Hilsen diakonitvalget v/ John Olav

Ny Sokneprest i Biri

Hanne Moesgaard Skjesol (43) er ansatt som ny sokneprest i Biri. Hun er fra Danmark, men har norsk mann og snakker norsk. Hun begynner den 1. september. I likhet med tidligere skal hun også gjøre tjeneste her i Snertingdal så vi ønsker henne hjertelig velkommen hit også.

Betel bedehusforening takker

hertelig for støtten som pr 1. juli er på kr 23.100,- fra 45 givere. For Betel bedehusforening

Bernt Nygård

Hjemmets Venner

takker hjertelig for minnegavene ved Leif Ringsruds og Jan Egil Sviunds begravelser.

Arnfinn Gilberg

Øvre Snertingdal misjonsforening

takker hjertelig for minnegaven ved Leif Ringsrud's begravelse.

Inger Thingbø

Avskjedsgudstjeneste for Terje Hansen

Terje A. Hansen avslutter sin tjeneste etter 10 og et halvt år som sokneprest i Snertingdal, med avskjedsgudstjeneste i Seegård kirke søndag 19. august kl. 11.00.

Etter gudstjenesten blir det markering av sogneprestens avskjed, med servering, hilsninger og takksigelser.

Menighetsrådet ønsker alle hjertelig velkommen til markeringen.

Menighetsbasar

Årets Menighetsbasar avsluttes med trekning i Seegård kirke **Søndag 14. okt.** Det blir sang og musikk gudstjeneste fra kl: 17.00 hvor Biri Snertingdal Kantori deltar.

De vil også delta med sang på basaren.

Det blir servering av kaffe / saft og kaker.

Hovedgevingsten: Vogge er laget av lokal en håndverker - TRE © SMIUA v/ Sigbjørn Bergli. Verdi kr: 2500,-.

Videre kjøpes det inn gevinster, og menigheten oppfordres til å gi inn gevinster. Ta gjerne kontakt med noen i menighetsrådet hvis du vil bidra.

Vi vil også ta turen rundt i bygda med loddbøkene og håper å bli tatt vel imot. Merk: Vi tar ikke kort som betaling, verken på husbesøk eller basaren.

Hilsen Menighetsrådet

Konfirmanter i Nykirke 16. september 2012

Engen Stian Haugen
Gjerdbakken Ole
Gonzales Simon Pedro Sierra
Gram Malin
Grøterud Emilie Fossumstuen
Grøterud Christoffer
Haganæs Stine
Haugen Sindre Brennhagen
Lyshaug Henriette Øverby
Røstadsstuen Vegard Svendstad
Stensvold Ola

Konfirmanter i Seegård kirke 2. september 2012

Alund Nina Hasle
Bergli Jonas
Fladsrud Christoffer
Grøterud Sondre
Haganæs Fredrik Sandvik
Hasle Mats
Hasle Thomas
Helli Miriam Hoffsbakken
Johannessen Martine
Lyng Christian Ryland
Låg Thekla Tinholt
Nordby Ida
Onsrud Kristian
Solbakken Even Jostad
Stenbråten Ida Randen
Stigen Kasper Brusnes
Strand Martin
Ulvesveen Malin
Ødegård Stine
Ødegård Silje
Aasheim Marita Fladsrud
Åslund Natalia Isabel

Min salme

Takk for oppfordringen fra Bjørn Magne Rognstad

Min salme er “Ja vi elsker “

1.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
og den saganatt som senker
drømme på vår jord.

7.

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ud.
Alt hvad fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet,
så vi vant vår rett.

8.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet,
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

Jeg var på et “Sons of Norway” møte i LaCrosse, Wisconsin ,
USA vinteren 2007.

“Sons of Norway” er en forening for Norsk Amerikanere i USA og
Canda. Møtene starter alltid med å synge fedrelandssangen, sjøl
om dette er 3. og 4. generasjons amerikanere var det en opplevelse
å få være med å synge “Ja vi elsker “ med “Sons of Norway” med-
lemmene.

Det var en spesielt å høre sangen sunget med en slik innlevelse.

Jeg sender stafettpinnen til en trofast leser av Kirkevengen, Phillip
Listoe i Saskatoon i Canada. Phillip og kona Joyce har flere gang-
er vært med i Snertingdal på besøk hos slektninger. På sine besøk
her har de flere ganger vært på gudstjenester i begge kirkene.

Med hilsen Finn Brobakken

Biri 17. juni:

Knut prest ble pensjonist

Søndag 17. juni var det avskjeds-gudstjeneste i Biri kirke for Sokneprest Knut Yngvar Sønstegaard eller populært kalt Knut prest i Biri. Etter ønske fra Knut prest var dette en folketonemesse hvor Biri Snertingdal kantori, Gjøvik spelemannslag, Asmund Hellerud og Sissel Morken Gullord sørget for sang og musikk sammen med organist Inger Schiager. Knut prest holdt selv preken og forrettet sammen med fungerende prost Martin Woller.

Det var en innholdsrik og høytidelig gudstjeneste de gjennomførte sammen med en nesten fullsatt kirke. Knut har vært prest i Biri i 20 år, den som har holdt ut lengst siden 16- 17 hundretallet er noe som beviser at han hadde trivdes godt i Biri, som han selv uttrykte det.

Etter gudstjenesten var det kirkekaffe på Biri Herredshus, med mange hilsner og overrekkelse av gaver fra en fullsatt sal.

Tekst og foto: Bernt Nygård

Under:

Biri Snertingdal kantori sang for Knut også under kirkekaffen og overrakte gave

Under til høyre: Her er Knut sammen med noen av barnebarna og den ene datteren, under kirkekaffen

Under gudstjenesten sang Knut prest sammen med Biri Snertingdal kantori, noe som han også gjør til vanlig

På vegne av Snertingdal menighetsråd overrakte Åse Irene Engen en lokalprodusert stol til Knut og sang ei vise av Alf Prøysen om at nå kan du setta deg med kjerringa på ditt kne

Snertingdalstreff:

22 historieinteresserte ruslet den 20. juni den gamle bygdevegen i Snertingdal

Vegen blir i dag kalt «Gamlevegen». Vi startet opp ved Finnbrua og gikk til Lunden, en strekning på ca. 3 km.

Gamlevegen var hovedvegen i bygda fra den ble bygd i 1790-årene til dagens veg, fylkesveg 249, ble bygd 1910-1915. På turen passerte vi ruinene fra husmannsplassen Røstadsbogen.

Videre passerte vi Søndre Røstad, Øverjordet og Nordre Røstad. Det ble orientert om stedene etter hvert som vi ruslet. I Nordre Røstad har samme slekt drevet gården så langt tilbake det er skriftlige kilder. 13 generasjoner er dokumentert.

Leder i historielaget Roy Magne Sveen har en gren av sin slekt herfra. Røstad ble delt i nordre og søndre på 1720-tallet. Gårdene lå nærme hverandre til husa i Søndre Røstad ble flyttet i 1879 -80, til der de ligger nå.

Det ble også nevnt at en av flere kullgroper på Røstad eiendom er C14-datert til like etter Svartedauen. Gården er nok eldre, trolig ryddet i vikingtid, navnet tyder på det.

På nordre Røstad tok vi en skikkelig kafferast og fikk også en grei orientering om gården av Roy Magne.

Lengre mot vest passerte vi nedenfor Øversveen, en tidligere husmannsplass under Lunden. Tidligere var det to Øversveensplasser, søndre og nordre. Mange snertingdøler har forfedre fra disse plassene.

Vi kom så til Lunden-gårdene, også dette var en gård til 1720-tallet, da den ble delt i nordre og søndre. Lunden er sannsynlig en av de eldste gårdene i bygda. Det er dokumentert at gården hadde seter på Kråkhuggu på 1600-tallet, men jordbruksaktiviteten er med pollenanalyse på Kråkhuggu, dokumen-

tert mye lengre tilbake i tid. Å bestemme alderen på gårdene etter navnet er nok en usikker metode. Likevel tyder mye på at Lunden kanskje ble ryddet på 3-400-tallet. Pollenanalyse forteller at de eldste gårdene i bygda ble ryddet på denne tid. I historisk tid har gårdene hatt sag og mølle som alle andre matrikelgårder. Mange husmannsplasser, både sør og nord for gårdene har det også vært.

Ved Lunden var vi ved målet og kunne oppsummere en hyggelig tur i fine omgivelser og i strålende vær.

Tekst og foto: Per Kristenstuen

På nordre Røstad tok vi en skikkelig kafferast og fikk også en grei orientering om gården av Roy Magne Sveen

Andakt:

Et annerledes rike

Tekst: Matt. 20, 25-28

For lenge siden, over tusen år siden var kristendommen lite kjent i Norge. Folket dyrket sine hedenske guder. De var uten Gud og uten håp i verden. Vikinger som var på tokt i utlandet kom i kontakt med kristendommen. Noen av dem tok imot denne nye troen og brakte den med seg til Norge. Men det ble en lang kamp før den kristne tro fikk feste. Og denne kamp ble ikke vunnet ved sverd, med ved forkynnelsen av evangeliet og ved de troendes liv. Noen led martyrdøden, de ville ikke fornekte den tro den bekjente seg til. Det kunne koste noe, ja selve livet å bekjenne seg til den kristne tro. Olav Haraldson, også kalt Olav den Hellige, døde nok ikke på slagmarken bare på grunn av sin kristne bekjennelse, men også fordi han kjempet om politisk makt.

Jesu disipler hadde en drøm om å bety noe stort, kanskje ha politisk makt i det riket som Jesus lovet han ville opprette. De diskuterte seg i mellom om hvem som skulle være den største. Da er det Jesus sier til dem: "Den som vil være den fremste blant dere skal være den andres trell." Jesus snur opp ned på mye av det som er vanlig og godtatt i denne verden. Kristendommens grunnlegger Jesus bodde ikke et palass, men var en fattig omreisende predikant. De fleste i hans samtid forkastet ham. De kunne ikke begripe at den Messias som de ventet på var en snekker som hadde begynt som omreisende forkynner. De hadde ventet noe helt annet. Dessuten led jo Jesus den mest vanærende død som tenkes kunne i datidens samfunn, nemlig døden på korset. Korset var nederlagets symbol.

Men for den kristne kirke er korset et seierssymbol. På korset gav Jesus sitt liv som en løsepenge for mange. Han forsonet oss med Gud. Gud godtok hans frelsergjerning ved å reise ham opp fra de døde.

Guds rike er et annerledes rike enn denne verdens riker. I Guds rike er det Guds ord som er rettesnoeren. Derfor kan ikke kirken tilpasse budskapet til

tidsånden - til det som meningsmålingene hevder er bra. Evangeliet om Guds nåde i Kristus skal forkynnes, men også Guds vilje med våre liv.

Guds ord både dømmer og reiser opp. I møte med Guds fullkomne bud kommer vi alle til kort. Den som ikke innser det bedrar seg selv og ender opp med selvrettferdighet.

Men Guds ord reiser også opp når det blir tatt i mot. I troen blir vi frikjent ved nåden i Kristus. Den som har fått del i nåden i Kristus, vil også få et ønske om å gå i Jesu fotspor, vise nestekjærlighet og bringe ut evangeliet om Guds rike. Gud har ikke lovet oss suksess i denne verden ved å følge Jesu eksempel. Jesus ble foraktet og motarbeidet. Det kan hende også med hans tilhengere. En tjener er ikke større enn sin Herre, sier Jesus. Det hender intrigemakerne kan vinne frem slik som de skriftlærde på Jesu tid.

Mange store verdensriker er sunket i grus opp gjennom historien. Ved tidens ende, den dagen Jesus kommer tilbake, vil bare et rike bestå, nemlig Guds rike.

Ronald Fangen som var motstandsmann under krigen sier det slik:

"Så kommer dagen da alt hat skal smelte, som sne og is for sol og sommervær. Da faller satans makt da skal hans velde gi tapt for dem som strider i Guds hær. Med jubel skal de høste hva de sådde og salige få se ham som han er."

Noen får oppleve å høste frukt av sitt arbeid for evangeliet her i tiden, andre må vent til den store dag når Jesus kommer tilbake.

Amen

Terje Hansen

Biri Snertingdal kantori:

Kortur til Cymru (Wales) –

ved én av deltakerne...

Natt til fredag 22.juni satte Biri Snertingdal kantori kursen mot Gardermoen. Målet var St Donats Castle i Wales og møte med et nær dobbelt så stort kor der, St Donats Chorale. Vi skulle delta i en midtsommerkonsert med dem søndag kveld, og hadde med forsterkninger fra Søndre land kirkekor, som vi har hatt noe samarbeid med siste året. Som seg hør og bør ”stilte vi” med egen buss fra Snertingdal Auto fram og tilbake til Gardermoen. Med avgang fra Seegård kirke kl. 02.30 ble det en stille natts ferd mot dag. Men så er det da ikke alle kor som stiller på flyplassen i god tid før frist kl. 05.30!

Med unntak av tur til Glava i nabolandet Sverige for et par år siden er det ikke vanlig at Biri Snertingdal kantori valfarter så langt som avslutning på korseongen. Og denne gang i tillegg med fly! Hvordan kunne dette ha seg?

Laila Refstads datter Synnøve jobber og bor utenfor Cardiff i Wales med mann og tre barn. Mannen Jon Morten er lærer, mens Synnøve er husmor på internatet som tilhører skolen. Skolen er UWC Atlantic College, en internasjonal videregående skole for studenter fra hele verden i alderen 16 – 18 år. Skolen inngår i en ”forening” på totalt 12 enkelt-skoler, alle samlet under United Word Colleges (UWC). Også i Norge finnes en slik skole, ved en fjord i Fjaler kom-

mune på Vestlandet, med navnet UWC Red Cross Nordic Norge. Geografisk beliggenhet virker inn på studietilbudet ved de ulike skolene. I Fjaler samarbeider skolen med Norges Røde Kors om prosjekter i nærmiljøet.

Wales ble sete for den første skolen med denne ideologien i 1962. Skolen legger stor vekt på internasjonalisering, og etablering nettopp her kan ha sammenheng med at Cardiff Bay tidlig ble havn for folk fra mange ulike nasjoner, og fikk et multikulturelt preg. UWC Atlantic College har 350 studenter fra mer enn 80 land. Alle går ved skolen i 2 år, og det hele er organisert med opptak hvert år. Det betyr at de som er i gang med sitt andre år har spesielle oppgaver overfor førstårsstudentene, - de blir en slags faddere for dem. De fleste studentene betaler selv for utdanning og opphold, eller blir sponset av ”velgjørere” dersom de for eksempel har vist spesielt gode evner. Spesielt er det også at St Dolmuts Castle fra 1200-tallet utgjør en del av lokalitetene til skolen. Her inntar studentene bl.a. frokost, og slottet inneholder saler som benyttes i ulike sammenhenger.

Synnøve (Refstad) og familien har leilighet i internatet. Kun en enkel dør skiller familien og studentene. Det kan sikkert by på sine utfordringer med tanke på at så mange ulike kulturer, skal møtes

og leve så nært hverandre i så lang tid, og i en alder hvor mange lett kan være ”i opposisjon” til det meste(?). Koret ble innlosjert på rommene i internatet og fikk ved selvsyn oppleve det som møter studentene under utdanninga; fire og fire deler rom, mens oppholdsrom er felles. Sannsynligvis ville det være en nyttig erfaring for mange å gjøre seg en slik erfaring et år eller to!.

Vi ble varmt ønsket velkommen av Lailas datter i deres egen leilighet. Planen var egentlig at mottakelsen skulle skje i hagen, men ustabilitet vær satte en stopper for det. Været har ikke vært mer stabilt i Wales enn i Norge i sommer, og regnbyger hadde vært en gjenganger også der. Wales skal for øvrig være både fuktigere og kaldere enn England. For noen år siden hørte jeg en danske si, halvt i spøk, at Danmark har 360 dager med vind i året – med storm de resterende 5! Den sørvestlige delen av Wales har også betydelig vind, et inntrykk vi stiftet bekjentskap med fredagskvelden, på tur langs klippene for å innta middag på stedets kro.

Lørdag ble det arrangert utflukt til Cardiff, Wales’ hovedstad. Samme selskap og sjåfør som hentet oss på Gatwick flyplass stilte opp. Vi avla den norske sjømannskirken der et besøk. Kirken ligger i havnen i Cardiff Bay, et område med estetiske bygg, både i ny og eldre utgave. Bl.a. nydelig bruk av skifer. En av disse bygningene er det walisiske årtusensenteret, Wales Millennium Centre, et bygg som huser både fotballstadion og ulike kulturelle arrangementer. Det var lite norsktalende å møte i

Inngangspartiet på St Donats Castle. Kordeltakere fra Biri på vei til hagene som pryder omgivelsene.

Forfriskninger i rosehagen på slottet, anlagt etter mønster fra Union Jack (det britiske flagget). Laila Refstad var sentral i turkomiteen, her med datter – og vertinne - Synnøve med barna Linnea og Erlend. Mannen Jon Morten var for øvrig på oppdrag i Norge under vårt besøk.

Den norske sjømannskirken ved Cardiff Bay i den walisiske hovedstaden Cardiff

sjømannskirken, men: På forespørsel var det bare velvilje til at koret stilte opp og sang i et eget kirkerom. Det var faktisk også besøkende som gløttet på døra for å få med seg hva som foregikk...

Bussen tok oss så nærmere Cardiff sentrum, hvor enkelte fikk tilfredsstilt sin kjøpelyst mens andre ruslet med. Cardiff har en nydelig katedral (domkirke), Llandaff Cathedral, påbegynt ca 1120. Katedralen står på en av de eldste kristne stedene i Storbritannia og bærer preg av å være bygget over tid, fullført ca 1280. Etter den tid har det foregått flere restaureringer. Noen av disse ble av ulike grunner, bl.a økonomi, ikke fullført, og ulike byggestiler og bygningsmateriale bærer bud om dette. Bygget er svært vakkert, med mange utsmykninger, både utvendig og innvendig. Og, ikke alle er i stein; bl.a finnes en statue av Kristus i aluminium, The Majestas, som er 16 fot (4,88 meter) høy. Det kan nevnes at vedlikehold og fortsatt restaurering av katedralen krever sine drøyt 7000 £ per uke! Med en kurs på rundt kr. 9,62 per pund sterling (juni 2012) er det et anselig beløp vi snakker om!

Vi kom til katedralen rett før en spesiell seremoni som egentlig var "privat". Men, vi fikk da komme inn, og ble vitne til en høytidelig og verdig seremoni som æret velfortjent innsats over lengre tid i en spesiell orden: The Order of St. John of Jerusalem. Ordenen ble grunnlagt så langt tilbake som rundt 1080 for å pleie kristne korsfarere. Da etablerte munkene fra et nærliggende benediktinerkloster et hospits for dette formål i Jerusalem. Etter hvert vokste dette til et hospital, og religiøs tilknytning kom seinere til. Ordenen ble seinere fordrevet fra Jerusalem, etablerte hovedsete i Palestina, for så å flytte videre til bl.a Kypros. Ordenen vokste raskt og ble etter hvert tilbudt land i Vest-Europa,

En del av Llandaff Cathedral i den walisiske hovedstaden Cardiff

med "sete" i Wales fra 1918. Ordenen organiserer i nyere tid sin virksomhet i to stiftelser: et øyehospital, og en organisasjon som både utøver førstehjelp og driver med opplæring innen dette området. Både frivillige og lønnet personell deltar i virksomheten, og seremonien vi ble vitne til var knyttet til ulike markeringer i The Order of St. John of Jerusalem, bl a 125 års ubrutt ambulansetjeneste i fredstid. Mange var de som denne lørdagen fikk fortjent heder for sin mangeårige innsats i organisasjonen!

Søndag var det omvisning på slottet og området rundt. Denne ble besøkt av to studenter. Her ble flere interessante fortellinger servert, bl.a om en familie som hadde eiendommen i sitt eie i 500 år. En baby i familien ble kidnappet av en notorisk sjørøver. Familien måtte selge flere av sine eiendommer for å skaffe løsepenger, men babyen ble tross dette ikke frigitt. For å ta sjørøveren til fange fyrte de opp et digert bål som villedet sjørøverne til å tro at dette var fyrtårnet på stedet. Skuta seilte rett på kystrevene - og sjørøveren ble tatt til fange. Han led seinere en grusom død ved hjelp av tidevannet.

Slottets eiendom grenser for øvrig til den britiske kanal (mellom Wales og Sør-England), og tidevannet var utnyttet til rengjøring av fangenes "toaletter"; ved flo sjø ledet en kanal vatnet opp til arealet under fangehullene og skylte med seg "etterlatenskapene". Arne (Refstad) kunne for øvrig fortelle om 8 meters forskjell mellom flo og fjære i dette området, noe som hadde forårsaket dramatiske drukningsulykker da utlendinger ble overrasket av høyvannet. Ifølge samme Arne snakket enkelte om atskillig større forskjell mellom flo og fjære her, noe han ikke kunne gå god for. Men, det er blitt målt opp til 20 meters forskjell ved springflo på Nova Scotia. Dette blir imidlertid i en helt

Vi venter på å få innta vår frokost i slottets spisesal lørdag morgen

annen del av verden, ved østkysten av Canada...

Slottet har for øvrig egen kirke, og både orgel- og sangakustikk ble prøvd av en flerstemt gruppe fra kantoriet, uten tilhørene vel og merke.

Noe tid søndag var avsatt til øving sammen med det walisiske koret, med påfølgende piknik i slottets hage. Det ble en hyggelig opplevelse, hvor mye av øvinga gikk på å øve inngangsprosjesjon. St Donats Chorale har en leder/dirigent man vel må kunne si er karismatisk, og det walisiske koret sang med trøkk! Selve konserten åpnet med at vi marsjerte inn i tre ulike prosjesjoner. Og, det skulle ikke være noe andektig over innmarsjen, jo mer "jazzete" man klarte å gå inn, jo bedre ifølge samme dirigent. Og, det BLE litt av en innmarsj! Så var det da også sang egnet for formålet vi serverte under innmarsjen, "Sumer is icumen in" (engelsk: Summer is coming).

Konserten var brutt opp i ulike avdelinger av en "storyteller" som framsa ulike fortellinger med innslag av både humor og "moral", hvis en kan kalle det det. Denne fortelleren var vel ansett i regionen, det var tydelig – i omtale både før og etter konserten. Og, det VAR flott å høre en skikkelig historieforteller, uten manuskript(?), selv om det av og til var litt av en utfordring for noen av oss nordmenn å få med alle poengene. Det gikk rimelig kjapt, og noe av grunnen til at noen poenger var vanskelig å få med seg, lå også i at fortelleren sto med ryggen til oss; - noen av ordene ble rett og slett borte...

Ut over inngangsprosjesjonen bisto Biri Snertingdal kantoriet det lokale koret på framføringen av Simon and Garfunkel's "Bridge over troubled water", mens begge kor sang sammen på den engelske

Før konserten hadde vi piknik i hagen utafør slottet. Flere fra det walisiske koret holdt oss med selskap. Ellers inn tok vi flere måltider i fellesrom på internatet, til akkompagnement av hyggelig prat om løst og fast. Latteren var ikke langt unna, en trivelig gjeng å være på tur med

”The Way You Look”. Hvis noen av sangene ellers skal nevnes må det være lokalkorets spenstige og morsomme framføring av ”Dovregubbens hall”, mens vi bl.a hadde ”I denna juva sommartid” og Erik Byes ”Blå salme” på tapeten. Det må sies at begge kor høstet solid applaus, Biri Snertingdal kantori også for de mange bunadskledde damer!

Det skader sikkert ikke å avslutte med noen ord om selve Wales, et sted det frister å dra på nye besøk til: Wales er et fyrstedømme, med Prinsen av Wales (den engelske tronarving Prins Charles) som overhode, men uten politisk makt. Landet ble styrt direkte fra London fram til 1999, har nå en egen forsamling (bevisst ikke kalt parlament) med begrenset styringsmakt. Flagget er en rød drage på grønn og hvit bakgrunn og kalles Y Ddraig Goch – The Red Dragon. Dragen kan for øvrig finnes i litt forskjellige utgaver, formen er altså ikke standardisert. Flaggets opprinnelse går tilbake til begynnelsen av 1900 - tallet. Den eldste dokumenterte forekomsten av dragen i walisisk sammenheng

går imidlertid helt tilbake til ca 830. Denne referansen benyttes av enkelte som belegg for at det walisiske flagget har en mer enn tusenårig historie. Flagget inngår for øvrig ikke i Union Jack (det britiske flagget). Flere ønsker om en slik innlemming de seinere år har møtt praktiske vansker, siden flaggene i de andre land som inngår (England, Skottland og Irland) alle er korsflagg, noe det walisiske altså ikke er.

Språket i Wales er kymrisk, et keltisk språk som snakkes av vel 610.000 av totalt i overkant av 3 millioner innbyggere. Det er helt forskjellig fra engelsk, men de fleste som snakker keltisk snakker også engelsk. Det er vedtatt at keltisk skal likestilles med engelsk, og på de fleste skiltene vi så var begge deler representert. Et annet navn på kelterne var for øvrig gallere (muligens kjent for de som har lest tegneserien Asterix og Obelix?). Synnøves eldste datter Hennie, fungerte som tolk for oss når det var nødvendig.

Til sist gjenstår det bare å takke turkomité og vertskap for en alle tiders tur!

Tekst og foto: Magnar Skjevelås

Klippene bærer preg av en mangeårig kombinasjon av bølger, vind og regn

Langs spennende klipper på tur til middag på en pub lokal fredag kveld. Vi ble spart for regnet, og vinden var kun en ekstra ”prikk over i-en”. Det var faktisk mulig å få ”slagside” under de verste kastene. Ved fyrtårnet kunne vi se (verdens største?) tåkelur. Synnøve og Ole Jakob danner baktroppen

Fra seromonien i Llandaff Cathedral. Denne ekvipasjen holdt stand utafør domkirken fram til selve arrangementet inne var i gang

Gullkonfirmanter 2012

Konfirmanter i Nykirke

9-9-62

Foto N.W.K.

Svein Enger, Ingolf Haugerud, Aage Hermann Kværnerud, Håkon Magnar Nydahl, Rolf Ryttersveen, Kåre Moen, Leif Arne Haugen, Thore Leif Sveum, Bernt Nygård, Bjørn Lønstad, Einar Skøyenengen, Egil Brobakken, Lise Rigmor Rønningsveen, Karin Haugen, Thorild Lyshaugen, Anne Helene Overhalden, Aase Olava Nøsshagen, May Solfrid Hagelund, Sylvia Øverstad, Anne-Lise Stenberg, Bjørg Ragnhild Sandvold, Berit Kvikstad Kvikstad, Arnhild Margareth Aalseth

Konfirmanter i Seegaard kirke

2-9-62

Foto N.W.K.

Ole Johnny Henriksveen, Olav Bergum, Arnfinn Haugen, Lars Seegaard, Lars Mattis Drogseth, Ove Normann Bekkelund, Arild Edmund Engen, Kjell Ødegården, Asmund Gotfred Haugom, Kjell Anton Bergum, Normann Olstad, Arild Kristiansen, Per Leif Stenseth, Olav Trygve Hasle, Arild Ivar Engen, Henry Arild Engen, Jan Arne Løvlien, Eldbjørg Henny Solberg, Anne Hellen Solberg, Solfrid Brobakken, Anne Hasle, Randi Sørum, Reidun Saksberg, Ingrid Granheim, Kari Bekkelien

Ny lokal grunnordning for gudstjenesten

Menighetsmøte 10 juni,

-med gjennomgang av ny lokal grunnordning for gudstjenesten i Snertingdal Menighet. Etter Gudstjeneste og kirkekaffe startet Menighetsmøtet.

Presten la fram for møtet de forslag som Gudstjenesteutvalget har arbeidet fram gjennom møter i vinter og vår. Det ble gitt noen kommentarer og innspill på forslaget. Forslag til ny lokal grunnordning brukes nå ved Gudstjenestene i Snertingdal.

For at menigheten skal kunne følge gangen og være klar over de endringer som er gjort, trykkes det opp program for hver Gudstjeneste. Programmet må gjerne tas med hjem for å øve, spesielt er det nye "Fader vår" tatt i bruk og kan læres. Likeså er det lagt inn menighetsvar flere steder underveis, så det gjelder å følge gangen i gudstjenesten.

Nytt er det også med stillhet i kirkerommet før gudstjenesten tar til, til ettertanke, fordypning og bønn. Dette betyr i praksis at praten avsluttes i det vi går inn i kirkerommet før gudstjenesten. Under gudstjenesten vil det også innpasses stillhet, hvor liturg / medliturg klart anviser dette ved å si: "La oss være stille for Herren".

Spesielt kan nevnes at det er gjort endringer i forhold til når vi sitter og reiser oss.

Dette er grunnet i at de forskjellige uttrykk har sin spesielle betydning: **Å stå i gudstjenesten** er et uttrykk for tilbedelse, lovprisning og respekt for Guds nærvær.

Å sitte kan uttrykke hvile, aktiv meditasjon, aktiv lytting og bønn.

Å gå kan være et uttrykk for den kristne pilegrimsvandringen.

Å knele er et sterkt uttrykk for at vi mottar ufortjent og bare på grunn av Guds nåde.

Derfor er det nå innført at vi står under første og siste salme, men blir sittende under de fleste tekstlesninger. Videre vil vi prøve å få til Evangelie-

prosesjon, en vandring hvor ordet leses. Her vil det bli behov for frivillige medliturger, som er vanlige menighetsmedlemmer.

Likeså er det gjort endringer vedrørende nattverd.

Tidligere ble noen få "godkjent" som nattverdmedhjelpere. Nytt er det nå at frivillige medhjelpere deltar under nattverden. Fortsatt vil det veksle mellom intinksjon og kneling ved utdeling av brød og vin i gudstjenesten. Dette viser at det hviler et større ansvar på menigheten med aktiv delta-

gelse i gudstjenesten. Blir du spurt om å delta er det fordi du er en del av en menighet hvor alle blir regnet med, og kan bidra. Det stilles ingen andre krav enn at du er døpt inn i fellesskapet med Gud og menigheten. Dette innebærer at vi aksepterer og respekterer hverandre, og arbeider for en menighetskultur som inkluderer. Vi er sammen for Guds ansikt.

Gjennom at alle kan bidra får vi en gudstjeneste som er for alle.

Tekst og foto: Turid L. Skundberg

Vellykket skogdag i Gjøst marka

Nedre Snertingdal historiegruppe arrangerte lørdag 2. juni vellykket skogdag med mye folk og bra vær. Etter at primus motor Frank Solbakken hadde ønsket velkommen, felte to skogsarbeidere, Tome Rune ENgen og Kjell Ødegårdsstuen og gjorde oppat ei gran med stokksag, bågåsag, øks og barkespade.

Deretter kom Kai Øversveen med hest og lunnedrag og kjørte stokkene bort til elva hvor de skulle fløtes.

Historiegruppa hadde lagt ned mye arbeid på forhånd med utstilling av veterantraktorer og gamle sager med og uten motor, økser, sakser og barkespader m.v. Det var kaffekoking på svartkjel og salg av pølser og kaffe og kaker.

Johan Ruud orienterte om fløterhistorien i Stokkelva, mens Frank Solbakken m.f. viste hvordan tømmeret ble målt og slått ut i elva. Beklagelig vis var det lite vatn i elva så vi fikk ikke se noen stokker bli tatt av den.

Avslutningsvis fortalte Tom Rune Engen om skogens historie her i landet og viste hvordan planting av skog foregår i dag.

Tekst og foto: Bernt Nygård

TV-aksjonen 2012 - Amnesty International

Søndag 21.okt. går den årlige TV-aksjonen av stabelen. I år er det Amnesty International som skal få inntektene av aksjonen, ofte karakterisert som den årlige, landsomfattende dugnaden til beste for mennesker i utsatte situasjoner.

Amnesty er verdens største menneskerettighetsorganisasjon, grunnlagt i London i 1961.

Norske Amnesty ble etablert i 1963. «Verdens vaktbikkje» er et navn som dekker mye av virksomheten, der overvåkning av myndigheter, store selskaper og andre makthavere står i fokus når menneskers frihet, rettferdighet og verdighet er truet. Mange forbinder Amnesty med kampen mot dødsstraff og brev til samvittighetsfanger. Det er ikke alt...

Midlene som kommer inn i år skal brukes til å lyse opp de mektiges mørke kroker, iflg. gen.sekr. John Peder Egenæs: «*Der ytringer møtes med vold, der fredelig kamp for et verdig liv gir års fengsel, og der penger kan kjøpe statsledere på bekostning av vanlige folks liv. Vi skal forandre situasjonen for disse menneskene, og stanse overgrep.*»

Amnesty har valgt ut fem områder pengene fra TV-aksjonen skal gå til:

Ytringsfrihet: «Å ytre seg er en menneskerett». Retten til å mene, tro og si hva de mener er Amnestys fundament. Etterforskning av menneskerettighetsbrudd, støtte til menneskerettighetsforkjempere som forsvarer ytringsfriheten og press mot overgripere for å friggi samvittighetsfanger, bl.a. i Russland, Midtøsten og Nord-Afrika står sentralt.

Bekjempe diskriminering: «Å elske er en menneskerett». Dette er blant Amnestys viktigste oppgaver, både når det gjelder homofiles situasjon i flere land og diskriminering av minoriteter, bl.a. romfolket i Europa.

Krigens bakgård: «Trygghet er en menneskerett». Her har Amnesty fokus på voldtekt og seksualisert vold mot kvinner., bl.a. i Kongo hvor kvinnene er fritt vilt for soldater. Det gjelder å peke ut ansvarlige og kreve at overgriperne blir stilt for retten, styrke opplæring av menneskerettigheter for myndigheter og politi og jobbe for at parter i konflikt legger ned våpnene.

Bedriftenes samfunnsansvar: «Å leve i verdige omgivelser er en menneskerett». Amnesty er særlig opptatt av internasjonale selskaper som bryter menneskerettigheter og utnytter lokalbefolkningen og deres naturressurser, bl.a. at Shell rydder opp etter oljeutslipp i Nigerdeltaet, og at urfolk får mer informasjon og innflytelse når store selskaper etablerer seg.

Reformer i Midtøsten: «Å bli behandlet rettferdig er en menneskerett». Amnesty vil bidra til å bygge opp rettssystemer i Midtøsten og Nord-Afrika, etterforske og rapportere om menneskerettighetsbrudd og jobbe for at flere ulovlige fengslede blir løslatt.

Jeg ber alle menighetsråd vurdere nøye om de kan støtte aksjonen med et offer eller en gave på aksjonsdagen 21.okt, eller en av de nærmeste søndagene, ta TV-aksjonen med i forbønnen og gjerne oppfordre til folk til å være bøssebærere. Vær med og bidra til at TV-aksjonen blir en nasjonal dugnad for menneskers frihet til å tenke, mene og si hva de mener uten frykt for ulovlig fengsling, overgrep eller forfølgelse.

Ta ellers kontakt med kommunenes aksjonskomite for nærmere informasjon, eller fylkesaksjonsleder i

Oppland/Wiggo Slåttsveen, tlf. 908 25 349. E-post:

oppland@tvaksjonen.no
Med vennlig hilsen

Solveig Fiske
Biskop

Tid for opp- brudd

Jeg har inngått en avtale med arbeidsgiver om endring av arbeidsoppgaver og betingelser i ansettelseskontrakt.

Jeg har opplevd det meningsfullt å gjøre prestetjeneste i Snertingdal. Over ti år har det blitt. Det er nå tid for å bryte opp. Jeg har fått formidde evangeliet til dere i forskjellige sammenhenger både gjennom forkynnelse og samtale. Jeg har også hatt mang en hyggelig prat med mange av dere. Takk til alle dere som har støttet meg gjennom forbønn og på andre måter. Takk for godt fellesskap og gjestfrihet.

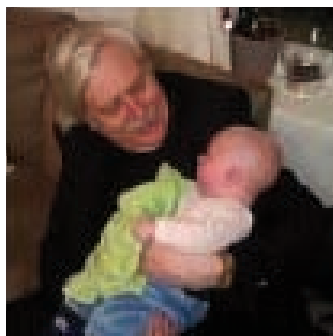
Takk for omtanke og vennlighet fra så mange av dere. Takk til Menighetsrådet for godt samarbeid.

Mitt håp er at evangeliet fortsatt vil lyde og bli tatt imot i Snertingdal. Jeg ønsker dere alle Guds velsignelse og hilser dere med et ord fra bibelen, Rom. 1,16:

”For jeg skammer meg ikke over evangeliet. Det er en Guds kraft til frelse for alle som tror”.

Vennlig hilsen
Terje Hansen

Ole Ludvik Skundberg og Terje fra da han var hos oss på dåpssamtale.
Foto: Sølvi Kristin Skundberg

Gudstjeneste med pilegrimsvandring til Redalsetra 24. juni med markering av Skaperverkets dag

Selv om dagen bød på ruskevær med til dels kraftige byger, hadde mange tatt turen til skogs.

I alt 7 personer deltok i vandringen fra Biri og Snertingdal. Presten Terje Hansen tok i mot ute på setervollen og ønsket velkommen, og inne hadde ei blåsegruppe fra Snertingdal Musikkforening med forsterkning av Per Atle Bergum tatt plass.

Inne i hytta ble det etter hvert nokså trangt da 37 personer benket seg innendørs i ly av regnet. En gruppe på 7 amerikanere hadde også tatt turen til skogs. De ble tatt godt imot av presten og gjort delaktig i gudstjenesten. Blant annet ble Fader Vår bedt både på engelsk og norsk denne dagen. De fortalte etterpå at denne Gudstjenesten ble for dem en veldig spesiell opplevelse som de synes det var flott å oppleve. Likeledes satte de også stor pris på en rusletur i bygdas skoger.

Menighetsrådet retter en takk til alle som medvirket, og til familien Henriksveen for deres gjestfrihet.

Turid L. Skundberg

Prost Stein Ovesen (52) ny prost i Toten prosti

Nytilsatt prost i Toten Prost i startet i sin tjeneste 1 juli, og allerede ved første søndag i vårt prosti ble han kjent med menigheten i Snertingdal, ved gudstjenesten i Nykirke.

Stein Ovesen har vært prost i Varanger prosti siden 1998. Han avla teologisk embetseksamen i 1984 og praktisk-teologisk eksamen i 1985. Ovesen har vært bataljonsprest i Bodin leir og garnisonskapellan i Garnisonen i Porsanger og fra 1992 til 1998 var han sokneprest i Tana.

Under gudstjenesten den 8. juli deltok også hans kone Wenche som nattverdmedhjelper. Vi ønsker dem hjertelig velkommen til Snertingdal, og til Toten prosti.

Stein og Wenche Ovesen på sitt første besøk i Nykirke

Misjonsmøte på Kampebu

For tiden er det fire misjonsforeninger her i dalen. Disse har møte ca en gang hver måned, enten på et bedehus eller hjemme hos noen. Som regel er det en utenfra bygda som kommer og holder andakt eller tale over noen vers fra bibelen, verdens mest utbredte bok. Bibelen handler om Guds rike og om Jesus Guds sønn som kom til jorden for å frelse oss fra våres synder.

På møtene synges kristne sanger fra sangboken og noen ganger deltar sangere og musikere. På møtene er det alltid ei god og lang pause med kaffe og kaker, hvor det prates om mange slags tema. Veldig sosialt og fint og være tilstede.

En tradisjon i Øvre Snertingdal er å ha et møte inne i åsen om sommeren, på hytta til Mare og Leif Kvernlien. Dette er populært og hytta er fylt til siste plass hvert år. I år hadde vi besøk av sang og musikere fra Valdres, mens Odd Tomter fra Torpa holdt andakt. Her fikk vi også detaljert informasjon om seterlivet på åsen i gamle dager.

Har du lyst til å komme på misjonsmøte er du hjertelig velkommen. Se detaljert informasjon om møtene på siste side.

Tekst og foto: Bernt Nygård

Vi sees på...

Fabrikken

Sentrum Blomster - Snertingdal Fotklinikk

Maxi Nordseth - Rigmor Skaug Pedersen
Tlf 61180370 - Tlf 40498998

Åpningstider:
Mandag: 12-17
Tirsdag-fredag: 10-17
Lørdag: 10-14

Blomster, interiør,
gaveartikler, garn
sko, klær,
fotklinikk

Velkommen!

NYHET
Vi leverer
grus,
pukk/singel

**SNERTINGDAL BYGG
OG GRAVESERVICE A/S**

TLF:
99 58 12 61
90 89 22 54
Fax:
61 18 48 48
Epost: snertbygg@telnet.no

Haugom grustak www.snertbygg.no

Landbruksregnskap - Eierskiftebistand - Forretningsregnskap

Aut. regnskapsfører
Erik Hasli

Hasligrenda 41, 2839 Øvre Snertingdal
Tlf.: 61 18 37 35 - Mobil: 928 02 630 e-post: erik.hasli@c2i.net

HARALDSEN AUTO AS

Dokka

TLF. 61 11 00 22
Med anlegg for bil

Fra kirkesmil:

Guttenavn

Foreldrene som skulle bære sin nyfødte datter til dåpen insisterte på at hennes navn skulle være Hosianna. Presten likte dette navnevalget dårlig og han gjorde alt han kunne for å få foreldrene på andre tanker. Men han hadde ikke hell med seg, helt til han kom på et sitat fra Bibelen som gjorde at foreldrene straks skiftet mening.

Hosianna, sa presten, det er jo et gutte-navn. Hvordan kan du si det, spurte foreldrene.

Jo, det står skrevet, Hosianna, du Davids sønn.

Våre egne

En søndagsskolelærer i Brattvåg på Sunnmøre fortalte barna om da Jesus mettet 5.000 i ødemarken.

For å prøve å gi barna et begrep om hvor mange mennesker det egentlig var, la hun vekt på at det var dobbelt så mange som antall innbyggere i deres egen bygd.

En jente kom begeistret hjem til sin mor og fortalte ivrig: Du, Mamma, Jesus mettet 5.000 i ødemarken og halvparten av dem kom fra Brattvåg!

Belønning

Prosten var på besøk i en skoleklasse. Han startet med å gi elevene en oppgave. "Den som kan si hvem jeg er, skal få ti kroner", sa han.

En gutt var raskt oppe med hånden sin: "Du er biskop", svarte han ivrig. "Nei, det er jeg ikke", svarte presten, "men her har du tjue kroner".

**El-forsyning og
El. Installasjon**
tlf 61 11 27 00 **DOKKA**
<http://www.vokks.no>

STEIN BRATENG

REGNSKAPSKONTOR

Tlf. 611 84324 - 2838 Snertingdal

Norske Kvinners Sanitetsforening

Snertingdal sanitetsforening
v/Gerd Elise Klette
Mob. 454 52 685

Omtanke i nærmiljøet

Snertingdal

Drivstoff, kioskvarer, rikstotto og tipping.
Tlf. 611 84318

Åpent
9-19 (18)

SNERTINGDAL

Tlf. 611 78655

A.S Snertingdal Auto

www.snertingdal-auto.no jan.tore@snertingdal-auto.no Tlf. 611 84335

Jarle Aaslund

Maskinentreprenør - 2838 Snertingdal

☎ 98 21 45 45

e-post: post@jarleaaslund.no

ALT I GRAVING - MASSETRANSPORT
LEVERING AV PUKK OG GRUS
SNØBROYTING OG STROING

Bakke El-installasjon A/S
Aut. Elektroinstallatør - Gjøvik

Hammerstadgt. 19, 2815 Gjøvik
Tlf. 61 13 87 50 • Fax 61 13 87 51
E-post: firmapost@bakkeelinst.no

Roger Engen: 977 68950 - Steffan Stanes: 990 20530

Slekters gang

Dåp:

27.05 Sarah Berntzen
10.06 Adrian Hoffsbakken
08.07 Markus Strande Haug
08.07 Emilia Blichfeldt Stensvold
08.07 Selma Haugerud Jøstne

Vigde:

16.06 Kari Nicola Herft og
Ole Erik Skonnord
14.07 Dorthe Bjørnstad og
Per Emil Hoff

Gravferd:

Jan Egil Sviund	f.1949
Gudveig Aalseth	f.1921
Halvard Nydahl	f.1920
Grethe Synnøve Øversveen	f.1933
Leif Langlo	f.1925
Marit Kåpvik	f.1916
Anne Bekk Røstad	f.1956

Begravelsesbyrå Bekkelund

Utfører alle tjenester ved
dødsfall og begravelser i

Snertingdal

**HJEMMEBESØK,
BLOMSTER
SALG AV GRAVMINNER.**

Behjelpelig med blomster
Vakt hele døgnet:
61 18 31 03.

INNEHAVER:
Magne Ødegård Bekkelund
Snertingdal

Bank fra A til Å

Tlf. 611 81415

Tlf. 611 19714

Kjøp norsk!

**Snertingdal
Bondelag**

2838 Snertingdal
Tlf. 61 18 43 86

Skonnord Gård

HELSE- OG MILJØVENNLIGE
PRODUKTER
Ring tlf. 990 00 502

*Bjørn Åslund
Transport*

Snertingdal
Tlf. 611 84536 Mobil 416 79 780

Land Trykkeri as

Du finner oss på landtrykkeri.no

- få det trykt i Land du også!

Snertingdal Helsecenter
Tlf. 611 34 900

Øyeblikkelig hjelp tlf. 611 84248
Helsestasjon tlf. 611 34 902

**mjos
elektro**

Tlf. 61 18 00 80

Trondhjemsveien 10, 2827 Gjøvik • Fax: 61 18 01 00
mobil: 95 83 55 18 • degnavt: 95 18 00 80
www.mjoselektro.no

For oss er de små
oppdragene like
interessante som
de store.

Vi utfører alle typer service- og
installasjonsarbeider i butikker,
kontorer, forretningslokaler, industri
og landbruk.

regjstaser ellivestillan

Hagen's Rørservice as

Storgaten 53, 2870 Dokka
Telefon 61 11 10 69 Fax 61 11 21 69
Mobil 41 45 99 41

GT Anlegg AS

402 03 780 / 950 51 916

GRAVING - TRANSPORT - VEDLIKEHOLD - MILJØREHOLD

v/Trond Are Lisbakken og
Ole Wilhelm Skundberg

Snertingdal Menighet - litt ditt!
Garantert utbytte:
Les Johannes kap. 1, v. 12 i Bibelen

Over 70 år i Gjøvik

Hjemmebesøk
Blomsterbinderi
Gravmonumenter

DØGNVAKT 611 50 580

Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik - www.begravelsesbyraet.no

Trostrud

Mekonomen Bilverksted

Kokslie Maskinservice
Sentralbord 611 77605
Mobil 930 40123
h.einar@online.no
2838 Snertingdal
www.mekonomen.no

Eiendomsutvikling - Boliger - Hytter
www.seierhus.no - tlf 482 03 500

Snertingdalsvn 1672
Tlf. 61 18 45 45
Man.-tirs.-ons. 10-17
Annenhver ons. 10-20
Torsdag stengt
Fre. 10-17
Lør. 10-14
Velkommen!

**NYSETH GULV OG
VEGGSERVICE**
- sprøytemaling driftsbygninger
- maling, tapetsering, gulvlegging,
våtromslegging

Tlf. 611 73 986
Mobil 951 32 967

LIFTUTLEIE

Vi er i nærheten
når du trenger oss
Øistein Nettum
Synnøve Rustad

Du når oss på **61 18 69 40**
- hele døgnet

Prost Blomsgt. 13, 2819 Gjøvik
www.nettum.no

Frisør

2838 Snertingdal
tlf. 61 18 41 80

snertingdal.no

Et nettsted for snertingdøler
og andre folk!

Kirkekalender

12.august, 11.s.i treen. tid

Messefall

19.aug.12.s.i treen. tid

Seegård kl. 11, Hansen/ Woller
Avskjedsgudstjeneste for Terje
Hansen. Takkoffer: Menig-
hetens trosopplæring
Tekst: Luk. 8,1-3

26.aug. 13.s.i treen. tid

Seegård kl. 12, v/ Øystein Elde
Samtalegudstjeneste
Takkoffer: Menighetens tros-
opplæring

2.sept. 14.s.i treen. tid

Seegård kl. 11, v/ Eide og Skard
Konfirmasjon
Takkoffer: Menighetens arbeid

9.sept. 15.s.i treen. tid

Nykirke kl. 12 v/Hanne Skjesol
Takkoffer: Biri Snertingdal
kantori
Tekst: Luk.10, 38-42

16.sept. 16.s. i treen. tid

Nykirke kl. 11, v/Ovesen og
Skard. Konfirmasjon
Takkoffer: Menighetens tros-
opplæring

23.sept. 17.s.i treen. tid

Seegård kl. 12 v/ Hanne Skjesol
Høsttakkefest/Familiegudstj./
Bibler 5.kl.
Kirkekaffe v/Bygdekvinnelaget
Takkoffer: Menighetens tros-
opplæring

30.sept. 18.s.i treen. tid

Nykirke kl.12, Woller
Takkoffer: Menighetens kirke-
musikk
Tekst: Matt. 8,5-13

7.okt.19.s.i treen. tid

Seegård kl.12 v/prost Stein
Ovesen. 50-års konfirmanter
Takkoffer: Menighetens tros-
opplæring
Tekst: Joh. 7, 14,-17

14.okt. 20.s.i treen. tid

Seegård kl. 17 v/Hanne Skjesol
Sang og musikk gudstj./
Menighetens Basar etter gudstj.

21.okt. 21.s. i treen. tid

Nykirke kl. 12
Takkoffer: Tv-
aksjonen/Amnesty
Tekst: Luk. 16, 19-31

*Velkommen til
gudstjeneste*

Les gudstjenestelisten i Oppland
Arbeiderblad hver fredag

- Det står i...
Oppland

Returadresse:

Kirkekontoret,
Starnedt. 13A, 2815 Gjøvik

Møter

Markeng misjonsforening:

Torsdag 30.8.kl.19.00.
Misjonsmøte
Torsdag 27.9.kl.19.00.
Misjonsmøte

Skogheim Normisjon:

Onsdag 12.9.kl.19.00.
Misjonsmøte i Seegård kirke
v/Helene Johansen og Åse
Rognstad
Onsdag 10.10.kl.19.00.
Misjonsmøte i Seegård kirke
v/Hans og Eva Gjesdal

Øvre Snertingdal

Misjonsforening:

Onsdag 22.8.kl.19.00.
Misjonsmøte på Betel v/Gerd
Solbakken
Onsdag 19.9.kl.19.00.
Misjonsmøte på Betel
Onsdag 17.10.kl.19.00.
Misjonsmøte på Betel v/Linn og
Bjørn Eikeland

Regnbuen Misjonsforsamling:

Lørdag 29.9.kl.12.00.
Misjonsfest på Betel
v/Bibelskolelærer Hans Anton
Eklund
Lørdag 3.11.kl.12.00. Misjonsfest
på Betania Kolbu v/Per Ove
Aalseth

Fellesmøter Seegård kirke

Tirsdag 23.10- søndag 28.10
v/Gunnar Hammøy. De fleste
møtene beg. kl.19.00.

**Frist for stoff
til neste nummer er
tirsdag 25. september**